

LLIBERTAT

PORTANTVEU DEL FRONT ANTI-FEIXISTA

La sublevació feixista de La Línea i l'heroisme d'una dona republicana i del creuer "Jaume I"

INTERVIU AMB EL CONEGUT VIATJANT ANTONI CLAPERÀ

El viatjant Antoni Claperà, treballa per la Casa de gèneres de punt Josep Piqué de Barcelona. És germà de l'actor Claperà, el qual desempeña un alt càrrec del Sindicat d'Actors de la C. N. T. Fa vint-i-sis anys que ve a Tarragona, on és conegutíssim i molt considerat, puix que el seu caràcter franc i obert a tots els sentiments, no permet altra cosa. Fa dos anys, la casa per la qual viatja, l'envià a Andalusia per tal d'intensificar el negoci. Els esdeveniments del mes de juliol el trobaren a La Línea, des d'on escapà el dia 12 d'agost. En arribar a Barcelona, molts reporters, àvids d'oferir als lectors barcelonins les primícies dels relats de la sublevació feixista a la costa de Cadix, pretengueren entrevistar-lo. Però l'estat d'ànim del company Claperà, no ho permeté. L'excitació, molèsties i privacions sofertes exigien unes setmanes de descans al Montseny, la qual cosa, complimentant ordres mèdiques, s'apressà a efectuar.

Avui, descansat el cos i l'esperit, i reempré el treball, aprofitem l'ocasió que ens brinda el fet de que es trobi entre nosaltres per a conèixer i sollicitar aquell relat per als lectors de LLIBERTAT. Amb la seva característica amabilitat hi accedeix. Vegeu el que ens conta, mostrant-nos alguns documents que, sense ésser necessaris, són un viu testimoni del relat:

—L'Associació de Viatjants de Catalunya desconeix, avui, el parador de més d'un miler d'afiliats. Tots ells, com jo mateix, abandonaren la llar per tal de donar a conèixer i vendre arreu d'Espanya els productes fabricats o manipulats a casa nostra. La major part d'aquests companys hauran deixat la vida en mans dels feixistes, els quals, en molts llocs, els han afusellat pel sol fet d'ésser catalans.

"Jo treballava a les places malaguenyes a mitjans de juliol. Aprofitant el començament de les fires, període caracteritzat pel moviment, alegria i de colors de festa major en tot Andalusia, el dijous dia 16 de juliol vaig arribar a La Línea (Cadix). A la nit, a l'hora d'inaugurar els jocs de llum, es presenta a tota velocitat un automòbil que rebé als carrabiners que li donaren l'alto, crelent, potser, que es tractava de contraban de tabac, amb una descàrrega, a conseqüència de la qual morí el fill del capità de carrabiners. Els facciosos, la missió dels quals era la de saber que pensava fer la força de l'exèrcit de guarnició a la localitat, foren morts a trets.

"A quarts de quatre de la matinalada de divendres, la població fou despertada per un intens tiroteig procedent de la caserna; la disparitat de criteris havia sorgit i feu necessària acabar-la a trets. Dos sergents, un tinent i un número reduït de soldats acabaren amb la resistència dels militars feixistes. Les metralladores i els canons deixaren el foc i La Línea quedà a poder del poble.

"El dia 23, dijous, desembarcaren uns cinc cents individus, entre moros, trets i regulars. L'entrada d'aquestes forces fou imponent, puix anaven armats, com es diu vulgarment, fins a les dents. Cada deu moros, una metralladora, i, barrejats amb aquestes, gran nombre de canons de diversos calibres. La caserna, sense els elements indispensables per a fer front als salvatges que es presentaven, es rendí. Es proclamà l'estat de guerra, es desarmà els pocs individus que disposaven d'algun mitjà defensiu i la barbàrie inicià les seves tasques...

"A quarts de set de la tarda les tropes feixistes desfilaron per la població, per tal de prendre possessió oficial de la caserna i demés organismes del govern. Darrera de la processó africana, en un automòbil descobert, hi anava un capità que ofería un blanc meravellós. Un capità en mànigues de camisa amb el bigotet característic dels feixistes presumits i afeminats, somrient com els emperadors que es complauen en repartir almoines entre el poble.

"En ésser la desfílada al carrer Major, una dona, una heroïna anònima, enarborant la bandera republicana avançà decidida fins al costat mateix de l'automòbil ocupat pel capità abans esmentat.

"ESTA ES LA BANDERA DE LA LIBERTAD, COBARDES, MAL NACIDOS! VOY A ENSEÑAROS LO QUE VALE EL PUEBLO", exclamà fora de si. La sorpresa dels espectadors fou tan gran que permeté a la dona deixar la bandera i disparar uns trets contra el capità de referència, amb una pistola dissimulada sota els plecs de la roba. En oír els trets i veure el capità caure mort, la desfílada des del carrer, la caserna i els carrabiners de la Duana. Les baixes passaren de les dues centes. Fou un espectacle esgarriós, inhumà. Tota la vida els africans es replegaren i encetaren el foc contra el poble que presenciava recordant l'escena d'aquella mare que cercava el seu fillot que uns moments abans tenia al seu costat; els crits esgarriosos, propis d'un foll, que llançà en veure'l uns metres lluny, completament desfet per les bombes de mà, que formaven l'equip complet dels moros.

"La barbària repressió contra els homes d'esquerra... L'execució d'uns

els elements socialistes i comunistes... L'actuació repressiva d'aquests criminals no té qualificatiu adequat. Passaran segles i La Línea recordarà amb horror les matancets col·lectives, les turtures servides abans de la mort.

"Passaren uns dies. No podíem comunicar amb la família. Mentresant, tres trimotors (nota confirmada per un fugitiu de Ceuta que contà la seva tragèdia des de "LLIBERTAT", com recordaran els nostres lectors), traslladaven els moros de Ceuta a Algecires. Cada trimotor en transportava de quinze a setze per viatge. Al cap de quinze dies, a la matinalada, es presentà el creuer "Jaume I" darrera Gibraltar i durant dotze hores bombardejà la població, enfonsant, després, en alta mar el canyoner "Dato", el qual havia transportat moltes tones de municions de Ceuta a Algecires. El bombardeig del "Jaume I" s'intensificà a la tarda, ampliant-lo vers Algecires. La població civil d'aquesta darrera, fugitiva, arribà a La Línea per tal de passar a Gibraltar.

"El Jaume I", amb un valor possible tan sols en moments històrics, entrà al mateix moll de La Línea, proseguint el seu intens i efectiu canoneig. Després de la seva tasca, quan sortia del moll, dos aeroplans facciosos procedents de Ceuta bombardejaren el vaixell, però aquest féu fugir-los amb l'acertat ús dels canons anti-aeris. Conseqüència d'aquest bombardeig foren les reclamacions de les autoritats angleses, puix els aparells feixistes deixaren caure dues bombes a l'hipòdrom de Gibraltar.

"L'endemà, els viatjants forem obligats a fer guàrdia al costat dels facciosos. Vaig conseguir guanyar-me la confiança del caporal dels facciosos, un noi fill d'un empleat republicà de l'Ajuntament de Santander, i em fou possible passar a Gibraltar i cablegrafiar els meus familiars. La casa india "Dialdas", client de la casa on jo treballa, em facilità quinze lliures, puix que les quantitats trameses des de Barcelona per mitjà de telègrafs, transferència, correus, etc., no havien arribat al meu poder. A Gibraltar vaig embarcar-me via Marsella, sense passaport, amb un vist i plau del cònsol al darrera del meu carnet-postal. Aquí el tinguí: "V. B." para pasar a Barcelona, via Marsella. Gibraltar 12 de agosto de 1936. — El cònsol civil. — Illegible. Segell del Consolat."

"Quan la sirena del vaixell deixà sentir-la, llavors, agradable melodia del seu so, el meu esperit i el meu cor estaven alliberats. Passàrem molt prop de pres d'arribar a Marsella i degudament atès pel mateix prefecte de policia Tarragona, vorejarem després un xic cap el costat de Palma més tard, i, desfrancesa, vaig pujar al tren que havia de conduir-me a la meua llar. En efecte, el dissabte arribava a Barcelona.

Meditacions lliures

CAL MAJOR AUSTERITAT EN ELS COSTUMS

Aquests dies és freqüent veure escrita als diaris aquesta paraula: AUSTERITAT.

Efectivament: els moments la reclamem. Vivim unes hores de trasbals, de neguit, que no s'avenen amb el viure platxerosament despreocupat d'aquells epicúreus que no senten altre afany que el de les diversions i els plaers.

En aquestes hores que vivim s'imposa l'austeritat. S'imposa una vida asenyada i senzilla; ordenada i sanitària. La Causa a la qual ens mantenim fidels, necessita que li consagrem tots els nostres esforços i totes les nostres energies. En lloc d'esmerçar-los, doncs, en frivoltats malsanes, procurem amagar-zemar reserves vitals en previssió d'allò que quigui esdevenir.

El dia que ens toqués fer acte de presència a les fileres dels que lluiten a l'avantguarda, ens convindria, en bé propi i de la col·lectivitat, anar-hi en la plenitud de totes les nostres forces físiques i morals. Fóra, en canvi vergonyós que ens hi presentéssim, als ulls dels nostres germans de lluita, en l'estat decaigut, deprimut i feble que acusen els homes llurats a una vida massa còmoda o massa lliurada al gaudi dels plaers "industrials".

Cal un règim d'austeritat. I això vol dir consagrar la màxima atenció i les millors energies al treball. No pas per tal de dedicar les hores restants a les platxeries esgotadores, especialment pel que fa a la vida de nit, ans al repòs i a la reparació de forces.

La vida noctàmbula per als que s'hi lliuren per viol, s'hauria de suprimir. Més amunt de la mitja nit, tot aquell que havent d'anar l'endemà al treball no es lliura al repòs i continua esmerçant

riem de sentir l'estímul de fer-la desaparèixer dels nostres costums, com ha desaparegut ja dels països més cultes i democràtics del món. Això a banda, el treballador que es lliura a semblant gènere de vida, com que li comporta unes despeses superiors a les seves possibilitats econòmiques, a la curta o a la llarga li ocasiona un desequilibri, que si és casat, pot arribar a tenir conseqüències dramàtiques, que pesaran sobre uns éssers innocents.

Cal un règim d'austeritat en tots els caires de la vida que estem vivint. I la primera i més important prova de que aquesta austeritat impera, hauria d'ésser la prohibició terminant de tota activitat nocturna innecessària a la via pública i als locals de diversió frívols, més enllà del punt de la mitja nit.

Potser algun lector creurà que això proposat per nosaltres és excessiu, per molest, per als noctàmbuls crònics. Nosaltres respoidrem que, ben al contrari, no és demanar gaire que renunciïn a un gènere de vida massa frívol, que els perjudica a ells i perjudica a la col·lectivitat. I si així i tot consideren encara massa feixuga aquesta austeritat que s'imposa, pensin en els que, llurats a la lluita cruenta dels fronts de combat, no hi van pas a jugar-s'hi la vida, per tal que ells puguin dedicar-se tranquil·lament a una "juerga" seguida, de senyorets viciolos, sense un exacte concepte dels moments que vivim, ni dels imperatius de la pròpia dignitat.

LUDOVICUS

Conselleria de Guerra

Per disposició de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, s'ordena a tots els individus pertanyents als reemplaços de 1932, 1933, 1934 i 1935, que es trobin a casa seva, que no es moguin de les mateixes cases fins que s'ordini la data i lloc on han d'incorporar-se, devent estar sempre preparats per a efectuar-ho amb tota urgència al primer avís.

UN TROFEU DE GUERRA

Entre el material de guerra ocupat a l'enemic en la presa d'Estrecho Quinto, hi ha aquest magnífic canó antiaeri, que amb altres presos en el mateix lloc i a Monte Aragón, serà portat a Barcelona per tal de reparar-lo.

(Foto "La Humanitat")

Subscripció a profit de les milícies i víctimes caigudes en compliment del deure

Tothom ha de contribuir a la subscripció per a sostenir a les milícies i socórrer les víctimes caigudes

Suma anterior 14.519'80
D. S. 15'—

ELS CAIGUTS, EL FRED, LES PLUGES, LES FAMÍLIES DELS QUE LLUITEN UE DEMANEN QUE CONTRIBUEI A LA SUBSCRIPCIÓ

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Finíssim a 1'85 Ptes. litre

1.ª » 1'80 » »
2.ª » 1'70 » »

:: SERVEI A DOMICILI ::

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 20'5 mínima, 13'5.
Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 761'7; a les 18, 761'7.
Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, idem.
Direcció del vent: A les 8 h., N.; a les 18, SE.
Estat del cel: A les 8 h., destapat; a les 18, tapat.
Classes de núvols: A les 2 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.
Evaporació: En les 24 h., 1.
Pluja recollida, En les 24 h., 0.
Humitat relativa: A les 8 h., 78; a les 18, 76.

Notes informatives

Festival a benefici de les milícies i Hospital de Sang

El Centre Republicà Democràtic Federal, amb la cooperació de la Joventut de l'esmentat Centre, organitza per avui, a les detu de la nit, un gran festival a profit de les milícies antifeixistes i Hospitals de Sang.

El Centre Federal de Tarragona, després de la subscripció que obrí en el seu estatge entre els seus socis, ha volgut organitzar un festival, quals beneficis aniran també destinats a la subscripció oberta a la nostra ciutat.

Es per això que la Secció Dramàtica del Centre Federal amb la col·laboració de la Banda del Regiment núm. 15 i d'una nodrida orquestra, posarà en escena avui, a la nit, el drama social en tres actes i en prosa de Joaquim Dicenta.

JUAN JOSE

El repartiment és el següent:

Rosa, Srta. Durán; Isidra, Srta. Telleforo; Toñuela, Srta. Veciana; Mujer 1.ª, Srta. Martínez; Mujer 2.ª, Srta. Pícazo; Juan José, Sangenis; Paco, Pere-lló; Andrés, Maset; El Cano, Martorell; Ingacio, Malet; Perico, Miró; El tabernero, Salvadó; un cabo de presidio, Gómez; Bebedor 1.ª, Martínez; Bebedor 2.ª, García; Mozo, Gorera.

Apuntador, J. Català; Perruquer, J. Llort.

Ciudadans de Tarragona! Per humanitat assistiu aquesta nit al local social del Centre Federal, Rambla 14 d'Abril, núm. 46, a veure el festival que organitza dit Centre a benefici dels nostres germans que lluiten per la llibertat.

Tarragonins! La vostra obligació d'avui, és assistir en aquest espectacle. Els vostres germans que es troben lluny de vosaltres, us ho agruiran.

PROFESSORS

titulars i pràctics es necessiten a

L'ACADEMIA

ROIG

COLON, 24

Procedents de Madrid i de pas cap a Barcelona, ahir estigueren a la nostra ciutat els diputats socialistes Hernández Zancajo i Castillo.

A la tarda saludaren al conseller de Governació, company Rodríguez amb el qual conversaren una estona. Seguidament marxaren cap a Barcelona.

Avui, a les dotze celebrarà reunió el Comitè executiu del Front Antifeixista per tal d'estudiar l'adaptació a seguir davant les normes que dictarà el Govern de la Generalitat de Catalunya.

També es tractarà de la commemoració a Tarragona de la diada del 6 d'octubre.

Pèrdua

El ciutadà Joan Baldrich, ha perdut un bitllet de 500 pessetes, anant de l'estació a l'ex-convent de Sant Agustí i d'allí a la Generalitat.

Es prega al que les hagi trobat, les entregui a la Redacció de "LLIBERTAT", Rambla del 14 d'Abril, 62, principal, on serà degudament recompensat.

Comerç

Ensenyament pràctic

ACADEMIA

ROIG

Mercats

Els vehicles forasters que l'última setmana han visitat els mercats de Tarragona, són els següents:

Vilaseca, 79.
Reus, 35.
Cambrils, 21.
La Riera, 20.
Riudoms, 19.
La Canonja, 11.
Altafulla, 11.
Constantí, 8.
La Pobla de Montornés, 3.
Pallaresos, 3.
Salomó, 3.
La Selva, 2.
La Nou, 2.
Valls, 2.
Vilabella, 2.
Puigpelat, 1.
Sarral, 1, i
Montroig, 1.
Total, 222.

Moviment de població

Nascuts

Mercè Jartín Peña.
Llibertat Garido Giménez.
Ramon Fandos Gea.

Defuncions

Antònia Gallart Vidal, Rambla Pau
Iglesiés, 24, de 87 anys.

Matrimonis

Ferran Lazcoz Montserrat amb Ursula Vidal Virgili.
Emeretncià Martín Sanz amb Pilar Lluna Fusté.
Salvador Martí Pallarés amb Josepa Gil Llambrich.

Batxillerat

ben aprofitat

ACADEMIA

ROIG

Espectacles

Avui, diumenge, tarda i nit

Saló Modern

"Viva el amor", Revista, "El embrujo de Manhattan", per Francis Lederer, Ginger Rogers i Farrell Mc. Donald, i la còmica "Alba, mediodía y noche".

Ideal Cinema

"Una noche de amor", per Grace Moore; "Tempestad al amanecer", en espanyol, per Kay Francis i Nils Asther; "El pueblo en armas" i còmica.

Teatre Tarragona

"Te quiero con locura", en espanyol, per Rosita Moreno i Raul Roulien; "El Tunante" i la còmica "Estrella a la orden".

Centre Republicà Democràtic Federal (Abans Metropol)

A benefici de les Milícies i Hospital de Sang. L'obra en tres actes de Joaquim Dicenta "Juan José".

La banda de música del Regiment núm. 18 i una nodrida orquestra, col·laboraran a la festa.

Carreres

Domini sense esforç

ACADEMIA

ROIG

Donatius rebuts per a l'Hospital de Sang del Front Popular i batalló expedicionari

Josep Pallarola	16'00
Teodòsia Artero Gros	17'00
Conselleria de Finances	7.100'40
Conxa i quatre senyorettes més,	
quart lliurament	45'00
Conseller de Defensa d'aquesta	5.245'90
La Conca de Tarragona	25'00
Joan Fortuny	12'00
"Bodegas Solé"	56'00
Professors del Taller-Escola i	
empleats	113'00
Josep Maria Serrano i Garcia,	
segon lliurament	20'00
"Agencia de Transportes Hijos de	
Vda. de Comas", segon lliurament	50'00
Alexandre Fadon, segon lliurament	5'00
Sindicat Regional de Llum i	
Força (Secció de Tarragona)	68'35

Marítimes

Ahir al port continuà el treball amb tota activitat amb la manipulació dels vaixells arribats ahir. El vapor alemany "Euler" i el panameny "Carmen", carregaren importants lots de fruits dels nostres camps a la destinació dels ports Alemanya i França.

Vaixells arribats

Vapor alemany "Euler", de 913 tones, arribat de Sant Feliu amb càrrega general, consignat a la casa Comercial Combalia Sagrera, S. A.

Vapor "Carmen", de 218 tones, arribat de Marsella amb càrrega general, consignat a la casa A. Rossell Porta.

Vaixells despatxats

Vapor "Euler", cap a Cartagena amb càrrega general.

Vapor "Carmen", cap a Marsella amb càrrega general.

Resten en port

Vapor "Arnabal Mendi", "Cabo Culle-
ra", "Río Segre".

Atracs demanats

Cap.

Repastos

Molt econòmics

ACADEMIA

ROIG

Segona llista dels donants del carrer de Colom i voltants

Antònia Arteta, 1 pesseta.
Fina Valero, 3.
Encarnació Monguió, 3.
Leonceia López, 1.
Llorensa Valdés, 2.
Maria Serrablo, 1.
Lola Castellet, 1.
Ursula Mangrané, 5.
Esperança Ferris, 0'25.
Josepa Salvadó, 1.
Pepita Ciutat, 2.
Pepita Ferreté, 5.
Joan Díaz, 5.
Damià Vilaseca, 2.
Joan Roca, 5.
Emilia Mas, 2.
Leonor Figueres, 2.
Rosa Solé, 1.
Barbens, 1.
Rosa Baldrich, 5.
Assumpció Fetrré, 5.
Margarida Pons, 2.
Josep Vidal, 5.
X. X., 6.
Dolors Busto, 1.
Bologna Bara Hi, de Valls, 10.
Maria Lacambra, 2.
Adela Cascaute, 10.
Sra. Escobar, 5.
Juaneta Miracle, 1.
Vda. Serrano, 0'50.
Anita Prunera Artiga, 2.
Aurora Gascón, 1.
Maria Calmet, 5.
Neus Rebull, 5.
Magdalena Vidal, 2.
P. A. Martínez, 5.
Lluís Limbau, 5.
Remei Cercós, 1.
Quimet, 2.
"Palau de la Moda", 5.
Teresa Ventosa, 5.
Conxita Palau, 10.
Guadalupe Caxó, 1.
Mercè Fortuny, 1.
Maria Ramon, 5.
Tomas Aparicio, 2.
Angeleta Gibert, 10.
Tereisa, 5.
Maria Serrallé, 5.
Rosa Tarragó, 5.
Esperança Gatell, 2.
Maria Boronat, 5.
X. X., 1.
Maria Melich, 5.
Filomena Inglés, 3.
Josep Cendrós, 5.
Joan Brunet, 1.
Josepa Batlle, 1.
Pepita Niubó de Pujol, 25.
Teresa Arteta, 2.
Vicenta Andrés, 0'75.
Teresa Alsina, 3.
Teresa, 3.
Mariana Campixó, 2.
Pepita Ferreté, 5.
Maria Blota, 3.
Angela Bregón, 2.
Emilia Roch, 2.
Quima Vergés, 1.
Emilia Salas, 5.
Maria Vila, 5.
Jaume Luis, 5.

Josepa Pallarés, 5.
Salvadora Porqué, 1.
Rosa Vidal, 2.
Agustina Barrexina, 3.
Ignàsia Giménez, 2.
Maria Martorell, 2.
Emilia Tarin, 2.
Selló, 4.
Teresa Selló, 3.
Paquita Trenzana, 5.
X. X., 0'20.
X. X., 0'25.
Rosa Alomar, 1.
Pilar Garriga, 1.
Eulària, 0'25.
Amàlia Vinyes, 0'25.
Antònia Martí, 0'30.
Lola Figuerol, 0'50.
Empar Panés, 0'50.
Carme Fortuny, 1.
Maria Baldrich, 1.
Tecla Fortuny, 1.
Maria Genovés, 1.
Rosita Viscarri, 1.
Teresa Rielles, 1.
Rosa Domingo, 1'50.
Maria Vernet, 2.
X. X., 1.
Concepció Gay, 5.
Maria Nolla, 2.
Mari Puensa, 5.
Lluís Díaz, 2.
Elle Ochuer, 2.
Antoni Andreu, 5.
Rosó Escalé, 5.
Lola Martí, 2.
Pepita Sarrudo, 0'50.
Regina Garrigues, 1.
Conxita Querol, 1.
Pedra Alonso, 5.
Suma, 360'75.

Total recaptat: Set-centes quaranta-quatre pessetes amb cinquanta cèntims.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

Farmàcia Martínez

COS DEL BOU, 2

Carnet sindical

Partido Obrero Unificación Marxista

Todos los milicianos y simpatizantes hombres de valor que deseen y quieran luchar contra el enemigo fascista pueden formar parte en el segundo Batallón "Maurín" que soldará para Madrid. Pueden alistarse en el local social del P. O. U. M., Rambla 14 de Abril, 20.

U. G. T.

Comité Comarcal (U. G. T.)

Avui, diumenge, 4 d'octubre, es celebrarà a Vilallonga, a l'estatge de la Unió General de Treballadors, un míting d'orientació sindical en el que faran ús de la paraula els següents companys:

Vicent N. Bas, per la U. G. T.; Dolors Martí, per la Secció femenina del Partit Socialista Unificat i U. G. T.; Ricard Gariga, per la Federació Espanyola de Treballadors de l'Ensenyança (U. G. T. i Josep Catalan, per la U. G. T.

El míting donarà començament a les quatre de la tarda, i l'hora de sortida, serà a les tres de la Casa del Poble.

Secció oficial

Departament de Proveïments

Gèneres d'hivern rebuts per aquest Comitè amb destí a les milícies antifeixistes que lluiten al front del Sud de l'Ebre:

De Josep Sabater Domènetch, 10 jerseys.

De August Serres i família, 5 jerseys de llana.

Tots els donatius que es vulguin fer front del Sud de l'Ebre que es facin a aquest Comitè el qual té les seves oficines amb destí a les milícies que lluiten al cines instal·lades a la Rambla de Pau Iglesiés, 7, telèfon 1035.

Del front Sur-Ebre Amb xerrameca no's guanya una guerra

LES MILICIANES

Aquestes dones que jo vaig veure els primers dies de la lluita contra els facciosos pels carrers de Barcelona, on feren la primera aparició com infermeres, han estat, en molts moments, la preocupació dels homes del front.

Evidentment, en un país com el nostre, on les dones tenen un començament domèstic, tot i els darrers avenços després de la República, els homes van quedar sorpresos de la novetat.

La sorpresa, però, fou agradable, puix que les dones abillades amb granota negra i amb vestit de mariner quedaven molt afavorides i les seves cares apareixien nimbades de simpatia, que acompanyada de l'exotisme que representava veure-les amb pantalons, havia fet néixer l'admiració de tots nosaltres.

En sortir els homes cap al front aragonés i presentar-se la necessitat d'organitzar la sanitat centenars de dones, sortides de totes les activitats i inactivitats, s'apressaren a figurar entre les rengleres de les infermeres, acostant-se fins a les mateixes línies de foc, amb l'ànim de fer una mica d'heroïnes.

Mentrestant havien sorgit les milicianes, que, igual que els homes, empujant els mausers i mosquetons apareixien a les desfildes de les ciutats i pobles, puix que no volien mancar al lloc d'honor.

Així fou com un dia veiérem al front les milicianes, aquestes companyes abillades amb granota i fusell, que tan agradable sorpresa donaren als combatents.

Fa vora dos mesos que soc al front i de les primitives milicianes poques són les que hi veig. Les que pujaren a la primària es poden comptar amb els dits de les mans. En les infermeres també ha ocorregut el mateix, però d'una manera més reduïda.

Les poques dones que avui han quedat al front són admirades, mereixen la confiança de tots i són tingudes com a germanes.

Encara que hi ha excepcions, es pot dir que les nostres milicianes han fracassat en el dur començament de guerrear; la seva psicologia meridional no ha permès el tipus mari-masclé que deu tenir una dona del nord quan compleix els càrrecs de policia o està enquadrada en un regiment de tropa o de treballadors forçats del camp, com a Alemanya.

L'excepció que hem pogut veure és la

d'aquesta dona coratjosa que acompanya al seu company a tothora amb una fidelitat superhumana i que està decidida a triomfar o, si el cas es presenta, a morir junt amb ell.

Aquesta és una combatent que viu de l'amor del seu estimat i morirà amb ell o viurà amb ell per aquest suprem sentiment de bondat infinita i d'amor intens, característic de les nostres latituds.

Aquesta passió en l'amor és el que ha fet fracassar l'intent de regeneració de moltes femelles. La passió era tan intensa i l'amor tan desinteressat, que l'araven repartint candorositat, com un sacrifici més per a la causa.

Tot i trovar-nos en una zona aragonesa podem dir que únicament són catalanes les que es mantenen fermes i decidides a aguantar fins a la fi en el front de combat.

Encara que continuament van abillades masculinament en algunes ocasions es posen les faldilles per no perdre l'encant de la seva feminitat.

La camarada Maria de Letux és, com diem, de les poques que ha reeixit en l'intent fracassat en tantes altres. La Maria des d'un bon principi sabé distingir que la seva missió amb els companys era la de la mare; la de la mare o la de la germana. Ella ha cosit, ha rentat, ha netejat, ha disposat, ha administrat; així ha estat respectada, apreciada, admirada. Ha fet més, encara. En una de les darreres operacions perilloses vaig veure com li eren confiats pels nostres homes aquells objectes íntims que en cas de necessitat havien d'ésser entregats a la mare, a la companya o a la germana. El seu coratge i la seva valentia són contagiosos i són com un tresor en els moments que l'home sol prendre les seves determinacions.

La Maria també té el seu mosquetó i assisteix als assaigs de tir, i quan convingui es batrà amb l'enemic; però, mentrestant ha comprès que el seu lloc és la caserna de la centúria, entre les cassoles i les olles, junt a la màquina de cosir i el safareix.

Ben segur que un cop vençuts els feixistes, quan brilli esplendorós el sol de la llibertat, les heroïnes, com la camarada Maria, seran les úniques que s'hauran destacat.

Letux, 2 d'octubre del 1936.

Salvador MASET.

EL REDUCTE CAIGUT

El vell monestir que per la seva magnífica posició estratègica ha estat castell en totes les guerres, fou una de les fortaleses que els rebels d'aquesta guerra civil provocada pels militars sense honor consideraven inexpugnable. L'artilleria de l'heroic capità Medrano i les milícies populars i forces lleials a la República han anat reduint les seves defenses i ha acabat per ésser abatut. La bandera republicana oneja ja al lloc que ocupava la dels monàrquics, que els militars facciosos han acabat de deshonrar en aquesta guerra, després de fer-li passar la vergonya de cent derrotes.

(Foto "La Humanitat")

Tu, amic, que ets de la C. N. T. i tu, camarada, que ets de l'U. G. T., voleu explicar-me el per què del tò tant pujat de la vostra discussió?

—Es que cada ú sosté un criteri oposat...

—Com en totes les discussions.

—Es que aquest parla amb arrogància i amb orgull en sostenir que la seva organització és la que més es pot gloriar d'actuar amb més braó a la vanguardia i amb seny i activitat a la reraguarda.

—I tu, amic, què hi objectes?

—Jo, sostinc que sense les nostres organitzacions els criminals feixistes s'haurien fet amos de la situació del 19 de juliol...

—Pretenciosos tu i ell.

—Es que vos negareu un fet tan evident?

—Es que no reconeixeu que l'organització a la qual pertanyo gasta menys literatura a ciutat i més municions al front?

—Jo reconeixeria noblesa en la vostra discussió, si s'hi traspués un afany de superació que no veig en els vostres arguments.

—Veig que no sou equànims, que es decanteu més cap a la...

—No ho creguis, camarada; no ho cregueu, bons amics. No és per aquí que guanyarem la guerra: molt al contrari.

No hem de fer tasca negativa. Mireu: vaig a explicar-vos una faula tan antiga com alligadora i oportuna. La faula és molt divulgada i vull creure que ja la sabeu, però si la tingueu oblidada...

—No serà demés.

—Escolteu-la i apliqueu al cas la seva moralitat.

Un conill que pasturava ben confiat en un clap de bosc s'adonà que uns gossos flairaven la caça i, com és natural, apretà a córrer fugint dels seus enemics. S'ensopegà a passar prop de l'herbei on pasturava un altre conill, el qual li preguntà el perquè corria.

—Venen corrent dos gossos conillers, digué tot asturat el primer conill.

—No tens raó, amic, car no són conillers, sinó perdiguers.

—No és veritat. Són perdiguers.

—Estranyo que discuteixis una cosa tan manifesta, si d'una hora lluny es veu que són conillers.

—Et dic que no.

—Et dic que sí.

Veus ací que arribaren a punt de ballar-se..., com es podria presentar el cas entre vosaltres, i mentrestant varen fer presa dels dos conills, que perderen un temps oportú en discutir, ço que, si més no, era fora d'ocasió.

Clar N.

LLANES PER A LES MILÍCIES

Color aprovat pel Ministeri de la Guerra

O'90 la troca

Preus especials per a quantitats superiors

CASA POU

Angel Guimerà, 13

TARRAGONA

Crítica d'Art...?

D'avui endavant la crítica d'art deu seguir nous camins. Fins ara, eren molt pocs els crítics que escrivié amb un sentit purament estètic, o de divulgació educativa; els interessos de classe, i la necessitat de treballar per al petit sec-

tor de marxants i burgesos snobs, els conduïa fatalment a una tasca senzillament literària que assegurava un "modus vivendi", encara que a vegades molt problemàtic. Cal reconèixer, en descàrrec d'alguns, que tampoc trobaven preparats la majoria dels crítics per seguir els seus estudis o crítics, i que això reduïa encara més les possibilitats d'una divulgació cultural-artística.

Sigui com sigui, és necessari, però, deixar al marge totes aquestes consideracions, i senyalar amb tota claretat el camí que trobem davant nostre i el comportament a seguir.

Es necessari que desapareixin aquells articles pedants o pseudo-erudits que constitueixen el "bombo" de la plana d'art. Cal que es vagi directament a una obra de divulgació artística que permeti reconèixer els nostres valors, amb les màximes facilitats, que conduïxi a la comprensió de l'esperit artístic sense possibles equivocacions, que situï al seu lloc cada cosa i cada home, permetent, d'aquesta manera, que cada home pugui conèixer les coses.

Suprimir aquella secció, que ensopia en la majoria de les ocasions l'ànim

del lector que no estés preparat per comprendre una encumbració literària, es fa imprescindible. I llavors col·locar en aquell lloc unes paraules que permetin augmentar cada dia més la cultura d'aquells que s'ho proposin. Amb això hi sortiran guanyant tots els artistes, perquè seran millor interpretats pel públic, perquè podrà comprendre més coses de totes aquelles que l'obra d'art diu a l'esperit.

Reconeixem que la tasca d'educació estètica deu fer-se a les escoles de Belles Arts, però tingueu en compte que són molts els que es veuen impossibilitats de cursar-hi uns estudis, i és precisament aquest sector del públic al que ens dirigim. Aquesta feina, completada amb unes conferències sobre art, farà possible que els plans estètics siguin a l'abast de tothom.

Aquell que avui senti una lleu emoció enfront de les coses d'art podrà veure augmentada. Aquell que mai l'ha sentida, mai la podrà descobrir.

L'art de convertir la brama de la bèstia en virtuts humanes, la ciència de transformar les passions metòdiques d'una joventut poderosa en idees de perfecció segures i fermes, en ruda ètica sana, flageladors d'estúpides ansietats, aquesta és la tasca de l'escriptor d'art.

L'art lliurarà als esperits dels baixos fons de la misèria moral i sordidesa de consciència.

Tota obra que no consola, que no lleva l'esperit sobre el fang de la terra, que no vela els incidents quotidians des del punt de vista de la vida mateixa, que plega les ales o fa abaixar els ulls, serà dintre de poc refusada. Les superbie pintures del mal no el despullen de la seva repugnància. L'art no ha d'imitar, ha d'estremitar. En el art on els pobres es faran forts; els forts savis.

Sols amb idees elevades podrà l'escriptor col·locar a un nivell superior de comprensió: l'ànim del lector, car en el moment que aquest es doni compte de que hom no vol especular en favor d'un determinat grup, s'entregarà per complet a unes ànsies de nous coneixements que elevaran el nostre nivell cultural.

Situant-se cada ú al seu lloc, posant a contribució tots els nostres coneixements, laborarem per una nova cultura que engrandirà al país, a l'elevant-nos a nosaltres.

Tenim la certesa que ens veurem ajudats per tots; creiem fermament que els primers interessats seran aquells als qui menys "parlaven" les obres d'art. A ells dirigim aquestes paraules.

JOAN SANS SALAFRANCA

METGE

Màlalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 prel. - TARRAGONA

Els aconteximents actuals i el cinema documental

Quan l'atenció general està pendent en aquests instants dels tràgics conflictes de la lluita armada és l'aparell cinematogràfic que sovint s'endevé arma precisa per recollir aspectes i aconseguir documents palpables que proporcionin al públic uns moments d'emoció intensa.

L'espectador de reraguarda espera ansiós la projecció de l'habitual noticiari i es sentiria defraudat si qualsevol programa no es confeccionés, com correntment succeeix, a base de films d'argument i els imprescindibles documentals.

S'han produït noticiaris i reportatges dels aconteximents actuals, molt interessants i molt recomanables, tant per l'encert del lligament de les seves escenes, com per la cruesa i realitat de les mateixes i, sobre tot, d'una veritat de tò assolida molt històricament.

En primer lloc, deu d'esmentar-se el reportatge "Moviment revolucionari", dirigit pel company Mateu Santos, per

Nancy Carroll, la famosa estrella cinematogràfica, que dintre poc podrem admirar en una nova producció.

encàrrec de l'Oficina d'Informació i Propaganda de la C. N. T. i la F. A. I., el qual inicià l'increment que han pres aquesta mena de films.

Segueix un reportatge sobre l'avenç vers Saragossa, presentat amb comentaris de Torrho pel Sindicat Unic d'Espectacles Públics.

Un exemple de noticiari el tenim en els films de la "Fox" titulats "El poble en armes".

Altres variants del gènere documental que solen exhibir-se en totes les sales són: "Sucesos revolucionaris", "Los Aguiluchos" de la F. A. I., "Reportatge revolucionari de Madrid i Barcelona", "La gran parada de la columna Manguada a Madrid" i alguns altres.

Tots corroboren l'innegable utilitat de la fotografia animada per la documentació històrica. La insuficiència del dibuix i àdhuc de la mateixa fotografia estàtica, per molt artística que sigui, sembla major quan es tracta de representar els fets reals de l'època que vivim.

En aquests dies en que neixen nombrosos fets basats en la lluita pro-règim republicà és hora de demostrar la força expressiva del cinema, arriscant-se a les especulacions artístiques del modern cinema sonor, establint un "handicap" per eixamplar el camp de la producció nostrada i incloure-hi les suggerències dels motius transcendents que es venen operant a Espanya, amb l'èxit evident i arribat com ho feu d'antuvi la Rússia cinematogràfica.

Hi ha necessitat de fer el cinema de la Revolució amb tota l'expressió i la violència veritablement poètica, però sense oblidar el cinema revolucionari en el seu aspecte temàtic, fent-se precis orientar seriosament tot ço que pugui

significar: cinema d'art. Tenim en primer terme l'exemple del film soviètic, que és una magnífica lligo d'energia, independent i alié a tota idea comercial, però plé de preparació artística i prèvia.

L'adveniment de la República, amb el fusellament dels herois de Jaca i la nova forma de Govern de la nostra nació, a més de les conseqüents notes cinemàtiques i d'aquella pel·lícula "Fermí Galán", portada al quadre de projecció per la U. C. E.-Tobis amb tota l'emoció d'aquells moments de la sublevació, va començar el fenomen de la sol·licitud del públic vers tots els aconeximents de relleu públic, fets que marquen una forta senyal a les multituds. Passat cert temps, aquests fets s'enrolen a la vida ciutadana, es vulgaritzen, perdent la seva característica d'actualitat i acaben formant la història del poble.

Aquesta reacció del públic front els fets transcendents ens porta a comentar a aquesta crònica, no ja la vàlua anecdòtica del documental en si mateix, sinó també les aventatges de fer sorgir impetuosament amb una vigoria mai sospitada un nou cinema nacional, s'endinci més en el cor de la raça, deixant d'entretenir-se massa en l'epidèrmic i en el provincianisme.

Es arribat el moment de transició entre el cinema de vells motllos, atrofiat i insúpid, al nou art redimit de servituds ètniques i rutinàries: que la gesta heroica produeixi els elements precisos per portar l'originalitat creadora dins el nostre camp cinematogràfic.

PICTURES-MAN.

troba un lloc espaiós que serveix als obrers de menjador. Anys enrera, els obrers del port a l'hora de la contractació no tenien cap refugi pels dies de pluja o vent.

S'habilità un local conegut pel nom de "terradet". Es va pujar un pis i allí s'hi troba un menjador higiènic perquè els treballadors del moll, si la seva llar es troba allunyada del port, no tinguin necessitat d'anar depressa i amb por de fer tard al treball.

També s'hi troben unes magnífiques "dutes" que serveixen per a rentar-se els obrers. A la part baixa d'aquest local s'hi trobava, abans de convertir-lo en menjador, una caseta bruta i enrunada on hi havia dipositades mercaderies. Avui dia tot arranjat, ben pintat, seients, etc., serveix per a la contractació dels obrers que, per torn, els toca treballar; d'aquesta manera no cal que a l'estiu tinguin d'aguantar el sol i la calor, i a l'hivern, la pluja i el fred.

Moll Paralel. — Es paral·lel al de Costa (per això li diuen paral·lel) i està unit amb el de Costa pel de Llevant. A la part Nord existeixen dues vies ferrades i altres dues paral·leles a la part Sud; vies que enllacen directament amb les de

Llevant, permetent el fàcil transport per ferrocarril de les mercaderies amb destinació o procedència forana. Té sis grues per a la descàrrega de fosfats, carbons, sofre, minerals, etc., que són les principals matèries que es descarreguen en aquell moll. També té un cobert on es posen les mercaderies destinades als diferents ports d'Amèrica.

Serveix principalment per a l'atranc dels trasatlàntics de Nova York, Buenos Aires, Cuba, Rio Janeiro, Dakar, etc., per ésser el moll de més calat.

El port de Tarragona, té bastant importància per a l'embarcament del vi, per a la descàrrega de fusta procedent de Sundswall fosfats de Casablanca i Tampa; carbó, de Gijón i ports d'Anglaterra; sofre, d'Huelva nitrat, de Xile; minerals de ferro, d'Huelva; amoniac de ports holandesos i anglesos, etc.

Entrades vaixells i velers

Durant l'any 1932, van entrar en el nostre port 1.229 vaixells i velers amb un total aproximat de 1.567.908 tones, de diferents nacionalitats.

A l'any 1933: 1.268 vaixells i velers amb 1.569.826 tones, aproximadament.

Els anys 1934 i 1935 lets entrades de vaixells i el tonelatge ha estat si fa o no fa el mateix, sempre però, amb augment.

Per tal d'acabar, direm que el port de Tarragona es inclou per les grans companyies turístiques estrangeres en les seves excursions estiuenques, el que fa esperar que dintre breus anys, considerant a Tarragona com a ciutat de turisme, el seu port serà un dels preferits del Mediterrani.

COLL

—S'ha hagut de canviar els dos noms, perquè hi podia haver algú que, en cas contrari, podia atribuir-ho a partidismes. D'aquesta manera tothom ha quedat content.

—...?

—En el pròxim Campionat de Catalunya de Futbol, creiem que es pot fer un bon paper. Disposem de bons jugadors que faran tots els possibles per a deixar ben alt el pabelló tarragoní.

—...?

—De moment s'ha acordat formar un equip per a la segona categoria preferent, amb els seus corresponents suplents.

—...?

—Els jugadors de que es disposa són els següents: Porters: Alujas i Boronat; defenses: Wenceslao, Recasens, Borràs i Marca; mitjos: Guillemat, Sala, Pechs i Alegret, i de davanters: Barbarà, Guasch, Saperas, Avià i Pelegrí.

—...?

—L'equip que té més probabilitats de jugar, és el següent: Alujas, Wenceslao, Recasens, Guillemat, Sala, Pechs, a la porta, defensa i mitja. La davantera és més insegura, doncs podria estar formada per: Barbarà, Saperas, Alegret, Guasch i Avià o bé, Barbarà, Guasch, Saperas, Avià i Pelegrí. De totes formes, la davantera encara no està formada.

—...?

—Sala, serà l'únic jugador forà que jugarà en l'equip. Avui dia ens hem de desenganyar; puix que es vol formar un equip netament tarragoní, és impossible trobar un bon mig centre. El que ocupa aquest lloc és el puntal d'un equip. Tarragona està mancada d'aquests elements i a Sala, és difícil trobar-li un bon substitut. Es per això que tots els jugadors, sense excepció, han acordat que Sala fi-

HA ARRIBAT EL CONSUL DE LA U. R. S. S. A BARCELONA

A Barcelona arribà el cònsol de la U. R. S. S., senyor Antonov Ovseenko al qual acompanyaven el seu secretari, senyor Stajot, i altres vuit funcionaris. Cal en registrar el fet que es produeix per primera vegada després de la Guerra Europea. El nou cònsol porta a Catalunya la simpatia del poble rus per al poble espanyol en aquestes hores de lluita contra un exèrcit facciós i criminal.

(Foto "La Humanitat")

El tràfec marítim al nostre Port

El port de Tarragona, està situat al litoral de la Mediterrània a 41° 6'2" latitud Nord i 7° 25'58" longitud. Està didit en tres trams: Moll de Costa, Llevant i Paralel.

Moll de Costa. — Es el preferit per al tràfec general; té 550 metres de llarg i vora 500 metres de línia d'atranc. L'esmentat moll té 4 docs expressos per allotjar mercaderies, tant per a carregar com descarregar. Darrera d'aquests docs existeix un altre cobert de refugi molt més gran i llarg que els que acabem d'esmentar, en el qual actualment hi ha dipositada certa quantitat de nitrat de Xile.

El Moll de Costa té dues línies de ferrocarril: una que passa pel davant dels docs i l'altra que passa per darrera. Serveixen aquestes línies per a baixar de les corresponents estacions els vagons de diferents mercaderies que

s'han d'embarcar al port. A més, aquest moll compta amb sis potents grues.

En deixar la Plaça del President Macià per anar al Moll de Costa, es troba la "Factoria" que serveix als receptors per anar a despatxar les corresponents mercaderies. A l'acabament de l'esmentat moll s'hi troba emplaçat el "Club Nàutic", de bell record per als al·lants de l'esport.

Moll de Llevant. — Es el tram de més recent construcció. Va ésser acabat el juny de l'any 31. Per no tenir cap cobert, serveix principalment per a la càrrega de bocois de vi destinats a Sète, Port-Vendres, etc., i per a descarregar bidons, fusta, etc. Es té el projecte de construir-hi dos docs.

En aquest moll està situada la caseta dels Vistes de Duana i un local que serveix per a la contractació dels obrers portuaris. A més, en el primer pis s'hi

Esport

Entreviu amb un directiu del nou equip de futbol, "Casal d'Esports de Tarragona"

Hem cregut convenient, per a posar al corrent als nostres lectors, de la fusió dels dos cercles locals, donar-los a conèixer la nova organització i altres dades d'interès del "Casal d'Esports de Tarragona", mitjançant una entrevista amb un directiu del nou equip de futbol.

Desseguida que hem cregut convenient, ens hem dirigit a cercar aquest directiu. La nostra labor s'ha vist recompensada ràpidament. S'ha ofert al redactor de LLIBERTAT, per tot el que

fos necessari en defensa de l'esport tarragoní.

—Quina impressió teniu de la fusió?

—Li hem preguntat—

Tant jo, com segurament tots els bons esportius, hauran vist amb joia la fusió dels dos equips, puix d'aquesta manera hauran acabat aquelles disputes entre els socis d'un equip i els de l'altre, que, a una ciutat com Tarragona, no hi havia motiu d'existència.

—...?

guri en el centre de la ratlla mitja del "Casal d'Esports de Tarragona".

—...?

—Hem de tenir en compte que al d'Aragó hi tenim alguns elements que poden ésser útils a l'equip, però que, de moment, no es pot comptar amb ells. Dispersos és un bon defensa i López, Pol-do i Ciutat són uns davanters que poden servir quan hagin servit la seva missió al front. Si poguessin jugar aquests elements, llavors es podria formar una davantera magnífica.

—...?

—També s'ha acordat formar un segon equip que, si això de la segona preferent s'arregla, podria jugar amb la segona ordinària, poguent presentar d'aquesta forma Tarragona dos equips a dues competicions oficials.

—...?

—També es compta amb l'equip "amateur" que està integrat pels mateixos elements que han actuat fins ara en l'infantil vermell. Hi ha elements que

potser l'any vinent, podran jugar en l'equip de la segona ordinària.

—...?
—Els colors adoptats per al nou equip són els següents: Pantaló negre i camiseteta vermella, amb coll i punys negres i ratlla negra a la tapeta i a l'esquena, en sentit vertical.

—...?
—Es disposarà dels dos camps on han actuat fins ara el Gimnàstic i el Tarragona. A més, es destinaran uns dies per a entrenament, i podria ésser que aquest camp fos el de la Pedrera.

—...?
—No tinc cap més notícia per a comunicar-vos sobre el "Casal", i solament vull pregar des de les columnes de LLIBERTAT, a tots els esportius tarragonins, que cooperin amb entusiasme i voluntat al nou equip, doncs tots hem de treballar per un sol objectiu: PEL BON NOM DE TARRAGONA.

I així ha acabat aquest interessant interview que, segurament, agradarà a tots els aimants del futbol local.

FERRETERIA

Vda. de Daniel Socías

■■■

Angel Guimerà, 21
TARRAGONA

Secció Esportiva

GUIA DE L'ESPORTIU

Els actes a celebrar avui a la nostra ciutat, són els següents:

A les 11 del matí

Celebració de la XII Travessia del port de Tarragona.

A les 3'40 de la tarda

Camp de l'Avinguda de Catalunya. Partit de Campionat de Catalunya entre el Casal d'Esports de Tarragona i l'Amposta.

A Tamarit

A les 6 del matí

Sortida dels excursionistes de la penya "William Tarin" amb la cooperació de les penyes "Vinagrillo" i "King-Kong".

FUTBOL

Camplonat de Catalunya de la Segona categoria preferent

Casal d'Esports de Tarragona-Amposta

Aquesta tarda, a les 3'40, està anunciat aquest encontre que desvetllarà sens dubte l'espectació dels esportius tarragonins.

Per una part, el començament del Camplonat de Catalunya de la 2.ª Categoria Preferent i per l'altra, l'atractiu de veure actuar junts, els que fins la setmana passada van jugar amb el Tarragona i amb el Gimnàstic.

Per aquest motiu, avui creiem que el Camp de l'Avinguda de Catalunya, oferirà un plé a vessar, i tots els assistents retran una forta ovació als que avui comencen aquest campionat per a poder deixar ben amunt el nom de Tarragona.

Avui no ha de mancar en el terreny de joc tot bon esportiu, quedant demostrat una vegada més, la simpatia en que ha acollit l'afició local la fusió dels dos cercles tarragonins.

Guanyant aquest partit, és guanyar l'equip local un 100 per 100 de moral i

CASA FIGUERAS

Sastreria, Camiseria
:: i Confeccions. ::

■■■

La que ven més barat.

■■■

Angel Guimerà, 7
TARRAGONA

entusiasme. L'equip que s'enfronta amb ell és d'aquells com vulgarment es diu "dur de pelar", i si després d'aquest matx, els punts queden a la nostra ciutat, llavors la gent que estigui un xic indecisa, no regatejarà gens l'ajut material i moral, que el Casal d'Esports de Tarragona li demani.

L'Amposta es presenta, segons versions recollides a última hora d'ahir nit complet, figurant l'excel·lent meta Vidal.

L'equip local presenta al mateix conjunt que vam donar ahir:

Alujas, Wenceslao, Recasens, Pechs, Guillamat, Martorell, Barbarà, Saperas, Alegret, Cortés i Avià.

S'ha tingut de desistir de Sala, per trobar-se al front al igual que Dispés, Poldo, Ciutat i López, pel mateix motiu.

Esportius tarragonins! No manqueu aquesta tarda a les 3'40, al camp de l'Avinguda de Catalunya a encoratjar i aplaudir als components de l'equip tarragoní, que comença per primera vegada en la seva vida el Campionat de Catalunya.

Casal d'Esports (amateur) - Altafulla

Es desplaça a Altafulla per a jugar contra els propietaris del terreny, l'amateur del Casal.

L'equip és el següent: Telesforo, Domingo, Casanova, Menéndez, Vinyeta, Fàgrecas, Mateo, Sorines, Pérez, Leandro i Llordach.

Avui comença el Campionat de Catalunya

Avui és el dia assenyalat per al començ del campionat català de futbol de la temporada 1936-37.

El calendari format dels equips que jugaran aquesta tarda, és el següent:

Primera categoria A

Barcelona - Sabadell, Castarlenas, Girona - Espanyol, Cruella, Granollers - Badalona, Puntis.

Primera categoria B

Martinec - Europa, Baonza, Sant Andreu - Vic, Pérez, Sans - Terrassa, Planell, Júpiter - Horta, Alvarez.

Segona categoria preferent (Grup A)

Iluro - Mollet, Manresa - Calella, Arenys - Sant Cugat

(Grup B)

Reus - Tàrraga, Gràcia - Santboià, Casal d'Esports - Amposta.

Casal d'Esports (amateur), 1 -Penya Antifeixista, 2

Ahir tarda es celebrà aquest encontre, guanyant els Antifeixistes per la mínima.

Els amateurs del Casal, s'han arrengrat de la següent forma:

Telesforo, Aleu, Pinto, Leandro, Fàgrecas, Vinyeta, Sorinas, Magrinyà, Llordachs i Rossell.

A la segona part hi hagut un canvi en aquestes fileres.

Dels fronts de combat

Al sector del Centre, d'interès capital per als facciosos, l'exèrcit del poble obliga els feixistes a replegar-se

El país basc en armes es disposa enèrgicament a la neteja del seu territori

Les notícies que es reben de Biscaia i de Guipúscoa confirmen aquesta magnífica impressió

IMPRESSIONS

ES HORA DE PRENDRE LA GUERRA SERIOSAMENT!

Fa més de dos mesos que la lluita en contra el feixisme es començada i continua amb rigurositat a tots els fronts de combat. La gent fins ara, en general, ha vingut prenent-se la guerra com un esport o cosa per l'estil. La moda no s'ha perdut inclús dins de les fileres populars i avui es quelcom habitual, quotidiana, veure per places i carrers una ostentació de vestits de revista i poses ridícules que fan fàstic a tots aquells que saben que és un front de guerra. A la retraguarda s'ha perdut molt de temps en projectes i plans que no s'han realitzat. Per convèncer a les masses que a Barcelona i a les ciutats els fusells no hi felen res, ha estat precis que per un període llarg de temps hom vingués sent a la premsa i als mitjans una propaganda formidable. Mentre les organitzacions comarcals acordaven règims per endegar la qüestió local de pobles i contrades, les fàbriques i els camps han romàs inactius, i ara ens hem trobat damunt l'hivern i cal improvisar-ho tot, vestits i terres per a recollir aliment

per l'exèrcit. A retraguarda molta gent no s'ha donat compte que la guerra és la guerra i que aquesta situació imposava sacrificis i una rigurosa disciplina. S'han malmés infinitat de queviures per mor de carir d'un lògic raonament. Tothom ha fet despeses amb escreix, sense pensar ni un sol moment que aquestes extralimitacions més tard podrien causar un greuge a l'avituallament de l'exèrcit popular. S'han cremat vestits de soldat, i avui el milicià aprecia més aquesta peça de campanya que cap altra. En una paraula, vivim massa lluny del front de combat, i això feia que molts oblidessin les necessitats urgents d'aquells fronts.

Sembla però que ara arreu hi hagi una rectificació de conductes. La disciplina va imposant-se inclús dins les fileres d'aquelles organitzacions que sempre n'havien renegat. Les milícies s'han de donar compte de la necessitat d'un comandament tècnic. La manca d'alguna matèria, encara que solament sigui qüestió d'hores, palesa a la gent el camí que hom ha de seguir. Les desfildes de gent armada van desapareixent. L'ostentació va disminuint a les capitals i ciutats.

Cal però que tothom s'adoni de que la guerra és una cosa seriosa, i que cal obeir la veu dels organismes responsables per a vèncer el feixisme. La guerra no és una revista, sinó que és quelcom que descobreix el veritable tremp dels ciutadans. La guerra no es revista, sinó sacrifici i voluntat. Fem la guerra per necessitat, i no per diversió. Anem als camps de batalla per defensar el domini dels nostres fills, no per guanyar galons i estrelles. Treballem a retraguarda, no per motius personals i egoïstes sinó per a nodrir els combatents antifeixistes que a les línies de foc es juguen la vida heroïcament. Qui té de la guerra altre concepte és un desplaçat, en una paraula, un feixista disfressat.

No companys, no ens hem d'enganyar, la guerra durarà i cal que hom es pispoti a fer front a qualsevol adversitat. A retraguarda s'ha de viure amb més intensitat de cara als fronts de guerra. Solament prenent-se la massa, la guerra, seriosament, arribarem victoriosos al final de la lluita. No es hora de revistes, modes, ni poses ridícules. Qui vulgui ésser un camarada, més, al front trobarà ocasió i lloc per a demostrar llur condició de veritable fill del poble.

CRIT

Les milícies basques han recuperat Ondàrroa

Després d'ésser aprovat l'Estatut, a tot Biscaia regna una efervescència patriòtica formidable

San Juan de Luz, 3. — L'aprovació de l'Estatut vasco per part de les Corts espanyoles ha produït viva satisfacció entre els nacionalistes bascos i entre els defensors del Front Popular.

L'aprovació de l'Estatut ha estat un nou encoratjament donat a l'entusias-

me dels que lluiten contra el feixisme. Actualment Bilbao és un immens quarter general, on es concentren les potents forces de Guipúscoa.

L'animació i l'entusiasme han conduït avui a un èxit palès. Andarroa ha estat novament ocupada per les forces nacionalistes. La línia de combat passa pels voltants d'Ondarroa, lluny d'Eibar i pel Mondragon. Aquest darrer poble està totalment ocupat pels nacionalistes bascos.

Durango s'ha convertit en un principal centre de concentració.

La Junta de Defensa de Biscaia ha realitzat un comandament únic, factor importantíssim per a ajuntar totes les iniciatives i esforços.

Els milicians han estat avisats que, a la més petita desobediència, seran severament castigats. La disciplina necessària en aquests moments impera i és respectada.

A Bilbao hi ha l'ordre més complet. Els nacionalistes bascos asseguren els serveis de policia. Totes les organitzacions obreres envien diàriament contingents de forces als fronts.

Els presoners feixistes són vigilats severament, puix que és creu que poden servir per a intimidar les forces faccioses. Les autoritats basques posen de manifest que han prohibit terminantment que es violin les elementals lleis de guerra.

Les forces del sector de Toledo estan preparades per a entrar en una acció decisiva

Madrid, 3. — Al front de l'Alcàrria no s'ha registrat altra novetat que un nou intens bombardeig de l'aviació enemiga sobre Sigüenza.

Sis trimotors han bombardejat la població durant dues hores. L'arribada d'un aparell lleial ha fet fugir els avions enemics.

Al front de Somosierra no ha variat la situació, i s'ha registrat algun canoneig i escàs foc de fuselleria.

El major enemic de les tropes a aquest sector és el fred, que ha començat a deixar-se sentir amb gran intensitat.

Al sector de Toledo les forces lleials han romàs inactives.

S'ha establert una rigurosa vigilància a totes les carreteres, i s'impedeix als militars el trànsit setne un salconduït especial, segellat per la Comandància.

A tots els llocs d'aquest sector les forces estan preparades per entrar en combat.

Al poble de la Zagra han estat detinguts dos milicians que es dedicaven a infondre pànic els camperols, dient-los que les forces feixistes eren a quatre passes.

ACADEMIA ROIG

SOTA EL CONTROL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

ENSENYANÇA PERFECTE

Colon, 24

Telèfon, 1540

Secretaria: D'11 a 1 matí i de 7 a 9 tarda

Espigolant

Retallem de "La Veu de Catalunya":

"En la guerra, com en la guerra; i cal sacrificar-se! Hi ha una pila de gent propersa a convertir-se en pur espectacle, però a base que, de l'espectacle, no en siguin actors, sinó espectadors. Arriben a figures: que la guerra pot ésser una diversió, un passatemps, un fió magnífic per a comentaris, converses, joc d'episodis i anècdotes. Com les cròniques, que de seguida es posen a jugar a canons, i a aviadors, i a matar i morir. Aquests individus, naturalment, se situen en el pla de pensar que la guerra, no la fan ells, sinó els altres; és a dir, que la guerra és un fenomen exterior a ells.

Després quan els diuen: doncs, mireu, heu de passar per açí, heu de fer això, i no podeu fer allò, heu de modificar aquest procedir, heu d'abstenir-se d'aquestes altres coses, us heu de desprendre d'aquestes altres, heu de reaccionar la vostra vida d'aquesta o d'aquella manera, heu de regularitzar-vos segons les exigències del moment... aleshores esdevenen com meravellats, i de seguida es creuen víctimes de mals humors, imposicions, incompetències o de conveniències arbitràries. I immediatament es posen a discursar per a donar la fórmula màgica, explicar el secret de l'ungüent que ho guariria tot."

Estem completament d'acord. La guerra és un teixit d'esforços i no és cap fontada ni res alegre. Cal fer-se el conhort de sofrir tots els inconvenients que la guerra en sí reporta i ajudar amb el teu sacrifici a contribuir a la victòria.

Diu "Las Noticias" parlant dels negocis bruts que promouen l'encariment dels queviures:

"Hay gentes timoratas y aprensivas, que no vacilan en pagar precios exorbitantes por determinados artículos, cuya escasez les espanta. Hasta quienes ofrecen espontáneamente mejores precios a los mercaderes.

Hay que vigilar eso, hay que denunciarlo y hay (una vez comprobado) que castigarlo severamente.

A los desaprensivos, a los que realizan un beneficio usuario, se les ha de cerrar el negocio, se les ha de confiscar su hacienda, se les ha de meter en la cárcel y se les ha de mandar al frente para que negocien con las balas enemigas. Es intolerable que se especule con estas cosas, que debieran ser intangibles."

Cal vigilar decididament, particular i oficialment, aquesta mena de genteta que va fent el seu negoci, fora de la llei naturalment, augmentant els preus dels queviures valent-se de les circumstàncies. Les autoritats tenen mitjans prou expeditius per acabar amb aquest abús.

Parlant de l'exèrcit popular i que ell serà l'artífex de la victòria, diu "Tribuna", òrgan del P. S. U. de C.:

"Des del primer moment, el Partit Socialista Unificat, part integrant de la Internacional Comunista, comprengué que l'enemic era fort i que actuava d'acord amb la tècnica militar moderna i que contra ell calia lluitar amb les mateixes armes.

Ha passat quasi un mes des de la publicació del nostre manifest. Els fets trossats de cada dia han fet comprendre la justesa política del nostre partit.

Cal congratular-nos tots que, finalment, ja no hi haurà obstacle per crear l'instrument de la victòria popular.

Instrucció militar general i després una mobilització gradual permetran crear, a no trigar gaire, el nostre exèrcit popular que, amb armament adequat, valor i entusiasme, tècnica militar i disciplina conscient i severa, tindrà la missió d'emprendre una ofensiva a fons i acabar amb les últimes resistències de l'enemic."

Contra l'enemic comú, la reacció feixista del 19 de juliol, s'alçarà a no tar-

dar, l'exèrcit regular del poble per assegurar la victòria de Catalunya i un brillant esdevenidor per la República.

Sobre la responsabilitat de proletariat en l'hora present, escriu "Solidaridad Obrera", òrgan de la C. N. T. de Barcelona:

"En los campos, en minas, fábricas, talleres, laboratorios, oficinas y, en suma, donde quiera que ocupemos nuestras facultades musculares e intelectivas, hemos de procurar hacerlo siempre pensando en las necesidades de la hora revolucionaria que vivimos. Sólo los enemigos de la revolución manumisora pueden dejarse llevar por la desidia, por la negligencia, por la pereza, en su labor cotidiana. Disminuir la producción, trabajar con el pensamiento puesto solamente sobre el jornal que se ha de percibir; no poner entusiasmo y energía en la obra que se efectúe, es actuar como contrarrevolucionario; es hacerle el juego, aunque sea inconscientemente, al fascismo.

Todos los elementos reaccionarios venían con indescriptible satisfacción el desbarajuste, el desplome de nuestra economía. Les complacería nuestro descalabro económico, porque tras él iría fatalmente la derrota de la revolución. Sería el triunfo del fascismo. Esto es lo que ha de tener en cuenta el proletariado catalán, el proletariado hispano. Y puede afirmarse que lo tendremos todos en consideración y haremos que el sol de la victoria alumbre a una España libre."

El nou ordre revolucionari imposa el màxim de sacrifici a tots. Tots els elements reaccionaris veurien amb satisfacció el nostre fracàs. Tenim l'obligació d'actuar sense cap classe de reserves fins a la consecució dels nostres anhels amb la vista fixa a la prosperitat del nostre poble.

Diu "Política" de Madrid:

"Se les brindó reiteradamente una paz edificada sobre un mínimo de justicia, y respondieron con emboscadas, pronunciamientos y asesinatos. Durante dos años creyeron haber recobrado su predominio, y cuando el pueblo los repudió otra vez energicamente en las urnas confiaron todo a un acto de máxima violencia. El resultado es que van a perderlo todo, hasta lo que hubieran podido conservar por un exceso de magnanimidad republicana. La República democrática que pretendían abatir la han consolidado, agrupando en torno a ella a fuerzas que parecían antagónicas y que han descubierto que les ligan afinidades tan fundamentales como la defensa de su libertad y de la independencia de nuestra patria. Esa convivencia que, con propósito de quebrantarla si se realizaba nominalmente, pedían a grito herido, y en sus malos momentos, las derechas antirrepublicanas existe, y perdurará entre todos los españoles de conciencia libre y humana, sea cualquiera su filiación política."

Remarquem que ha estat inútilitzada la tossuderia de les classes prepotents i la República continua legalment la seva revolució i cada dia es consolida més forta per abatre el feixisme i començar a desenrotllar un vastíssim programa de realitzacions.

Ultramarins i Perfumeria

Josep Cabré Pagés

Especialitat en pastes per a sopes i licors

Comte de Rius, 21.—Telèfon 1721
TARRAGONA

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturients i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

NATACIO

La XII travessia del Port de Tarragona

Avui, a les 11 del matí, serà donada la sortida als participants de la XII travessia del port d'aquesta ciutat.

Tot i havent-hi la major part dels nedadors catalans al front de combat, s'ha pogut reunir una bona llista de participants.

No es pot dir res sobre el futur guanyador d'aquesta travessia, però si tinguéssim d'opinar, assegurariem que la lluita estarà entre Ricomà J., Albardanè i Tekka. D'aquests tres el que compta potser amb més probabilitats d'ésser el guanyador, és Albardanè de la F. A. E. E. T., qui fou el que es va classificar en primer lloc l'any 1934 en la X travessia i l'any passat entrà en segon lloc després de Salvo, també de la F. A. E. E. T.

Els nedadors seran transportats amb una canoa al lloc de sortida i una hora abans del començament de la travessia es passarà llista als inscrits.

La llista fins al moment dels inscrits, és la següent:

- 1 Joaquim Ricomà, C. N. T., senior.
- 2 Antoni Ricomà, idem, debutant.
- 3 Amadeu Dolç, idem, idem.
- 4 Alfons Bernal, idem, idem.
- 5 Cristòfor González, idem, idem.
- 6 Antoni Bosqué, idem, idem.
- 7 J. Deulonder, idem, idem.
- 8 Josep Maria Alaix, idem, infantil.
- 9 Del Rio, idem, idem.
- 10 X. X., idem, idem.
- 11 X. X., idem, idem.
- 12 X. X., idem, idem.
- 13 A. Mateo, independent, debutant.
- 14 P. Torres, idem, idem.
- 15 L. Vineta, idem, neòfit.
- 16 H. Centelles, idem, debutant.
- 17 J. Pinto, idem, idem.
- 18 J. Núñez, idem, idem.
- 19 A. Lobo, idem, idem.
- 20 M. Sorines, idem, idem.
- 21 E. Castillo, idem, idem.
- 22 E. Telesforo, idem, idem.
- 23 A. Simó, idem, idem.
- 24 E. Cirugeda, idem, idem.
- 25 S. Vidal, idem, idem.
- 26 Antoni Fàbregas, idem, idem.
- 27 S. Martínez, idem, idem.
- 28 J. March, idem, idem.
- 29 Ramon Jumà, C. N. Sitges, idem.
- 30 Baptista Antolin, idem, idem.

- 31 Feliu Pañarroya, idem, idem.
- 32 Enric Vidal, idem, idem.
- 33 Joan Albardanè, F. A. E. E. T., senior.
- 34 Antoni Carbonell, idem, idem.
- 35 Tomàs Montanè, idem, idem.
- 36 Pere Marqués, idem, debutant.
- 37 Josep Carmona, idem, idem.
- 38 J. Tarragó, C. R. E. i C., junior.
- 39 Joan Tella, idem, idem.
- 40 Pagés, idem, debutant.
- 41 Vinaixa, idem, idem.
- 42 Matés, idem, idem.
- 43 Nogués, idem, idem.
- 44 Ernest García, idem, infantil.
- 45 Higin Segú, idem, idem.
- 46 Francesc Nació, independent, debutant.
- 47 Enric Ventura, idem, idem.
- 48 Joan Comes, idem, idem.
- 49 Antoni Blanch, Jov. Socialista idem.
- 50 Joan Rodríguez, independent, debutant.
- 51 Carles Vidal, idem, idem.
- 52 Josep Prot, C. N. Igualada.
- 53 A. Llacuna, idem, idem.
- 54 J. Casas, idem, idem.
- 55 Josep Bernal, C. N. Barcelona.
- 56 Asensi Bernal, idem.
- 57 Julià Cabrejas, idem.
- 58 Josep Cabrejas, idem.
- 59 Ollé, idem.
- 60 Aguilar, idem.
- 61 Parés, idem.
- 62 Blasi Badia, Estat Català.
- 63 Manuel Moreno, independent.
- 64 Josep Cardona, idem.

Es destaca l'inscripció de Prot, quart classificat en la travessia del port de Barcelona, i les detalls germans Bernal i Cabrejas.

MANUEL PEDROL

Olls purs d'oliva

TARRAGONA

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

Companyes de Tarragona! Continueu la vostra tasca ingressant als Centres Oficials tota la roba que les vostres disponibilitats us permetin. Aixó és obra humanitària al mateix temps que anti-feixista.

Visità el President de la Generalitat i féu la seva presentació oficial, el Cònsol General de Rússia a Barcelona, Vladimir Antonov-Ovseenko. Entre el Cònsol i el President es canviaren breus parlaments de mútua consideració i simpatia. (Foto "La Humanitat")